

To se mi snad jen zdá - Vávra Vítězslav

Kdopak může změřit délku dní,
když se chce znavit,
kdopak může zvážit zklamání,
když přišel on.

Ale tohle všechno přece jen,
čas léty vzdálil,
o to mnohem víc mne překvapil
dnes telefon.

To se mi snad jen zdá,
to se mi snad jen zdá, zdá, zdá,
to, co mi povídá.

To se mi snad jen zdá, zdá, zdá,
že když se někdy ptá,
jediné přání má, má, má.

To se mi snad jen zdá,
že to musím být já, já, já,
právě já.

Snad bych poslouchal to rád,
když nám bývalo dvacet,
tenkrát stačil úsměv jediný,
já nechtěl víc.

Ale dneska nevím,
proč bych měl
se zpátky vracet,
dneska vlastně ani nevím,
co jí mám na to říct.

To se mi snad jen zdá,
to se mi snad jen zdá, zdá, zdá,
to, co mi povídá.

To se mi snad jen zdá, zdá, zdá,
že když se někdy ptá,
jediné přání má, má, má.

To se mi snad jen zdá,
že tu musím být já, já, já,
právě já.

To se mi snad jen zdá,
jestli to přání má, má, má,
ať se ho rychle vzdá.

To se mi snad jen zdá, zdá, zdá,
za co mně vůbec má,
to se mi snad jen zdá, zdá, zdá,
ať už nepovídá,
to se mi snad jen zdá, zdá, zdá,
pouze zdá.